

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

۶۵۱۲۱

۸۲/۱۲/۲۶

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۴ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۸۶۹۲۴ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۲۶ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد. /م

سید محمد هاشمی

رئیس جمهور

رونوشت بانضمام تصویر قانون به:

- ۱- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه -
- ۲- دفتر معاون اول رئیس جمهور - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور -
- ۳- دیوان محاسبات - اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی - دفتر هیأت دولت - مجمع تشخیص مصلحت نظام - اداره کل حقوقی - اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور - اداره کل امور مجلس - وزارت امور خارجه - اداره کل توافقات بین المللی - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ابلاغ می شود. ۴۷۵۶۴

ناقص

معاون اول
رئیس
جمهور

۱۳۸۲/۱۱/۲۶

ب - دیوان داورى ویژه‌ای که برطبق قواعد داورى کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

ج - اتاق بین‌المللی بازرگانی به موجب قواعد داورى آن،

ت - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری به منظور اجرای آئین داورى برطبق کنوانسیون واشنگتن مصوب ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی درخصوص حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر، چنانچه یا به محض این که هر دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور ملحق شده باشند.

ث - هر روش دیگر حل و فصل اختلافات که طرفهای اختلاف درمورد آن توافق نمایند.

۳- هر اختلاف می‌تواند پس از چهار ماه از تاریخ اطلاعیه کتبی سرمایه‌گذار به طرف متعاقد درمورد قصد او به ارجاع دعوی برای حل اختلاف به موجب بند (۲) این ماده و حداکثر پنج سال از تاریخی که سرمایه‌گذار اولین بار از وقایعی که موجب بروز اختلاف شده مطلع شده یا می‌بایست مطلع شده باشد برای حل و فصل ارجاع شود.

۴- هر طرف متعاقد بدین وسیله با تسلیم اختلافات سرمایه‌گذاری به دادگاه و داوریه‌ای بین‌المللی فوق‌الذکر موافقت می‌نماید.

۵- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داورى ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود.

۶- یک طرف متعاقد نباید به عنوان دفاع یا دعوی متقابل به غرامت یا خسارتهائی که سرمایه‌گذار به موجب یک قرارداد غرامت، تضمین یا بیمه برای تمام یا قسمتی از خسارتهای مورد ادعا دریافت نموده یا دریافت خواهد نمود، استفاده نماید.

۷- حکم صادره برای طرفین اختلاف قطعی و الزام‌آور خواهد بود.

۸- هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

مبتنی بر

شماره

۱۳۸۷/۷/۲۶

تاریخ

پیوست

خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم دآوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۹- یک طرف متعاهد نباید برای دعوائی که سرمایه گذار قبلاً به موجب این ماده به دآوری ارجاع نموده درخواست رسیدگی به موجب ماده (۱۲) نماید مگر این که طرف متعاهد دیگر از اجرای حکم صادره در آن اختلاف سرباز زده باشد یا دادرسی مزبور در دیوان دآوری بدون حل و فصل دعوای سرمایه گذار ختم شده باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاهد

۱- کلیه اختلافاتی که درخصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه بین طرفهای متعاهد ایجاد شود باید در وهله اول به صورت دوستانه و از طریق مذاکره حل شود.

۲- چنانچه اختلاف ظرف مدت چهار ماه حل نشود هر طرف متعاهد می تواند ضمن ارسال اطلاعیه ای به طرف دیگر متعاهد موضوع را به یک دیوان دآوری ارجاع دهد.

۳- این دیوان دآوری برای هر مورد جداگانه و به صورت زیر تشکیل خواهد شد: ظرف مدت دو ماه از تاریخ دریافت درخواست دآوری، هر طرف متعاهد یک عضو دیوان را تعیین خواهد نمود. آن دو عضو سپس تبعه یک دولت ثالث را که در صورت تصویب توسط دو طرف متعاهد به عنوان رئیس دیوان انتخاب خواهد شد، تعیین می نمایند. رئیس دیوان باید ظرف مدت چهار ماه از تاریخ تعیین دو عضو دیگر تعیین شود. در هر صورت رئیس باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با هر دو طرف متعاهد روابط سیاسی داشته باشد.

۴- اگر ظرف مدتهای مذکور در بند (۳) این ماده انتخابهای لازم انجام نشده باشد، هر طرف متعاهد در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری دعوت نماید که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

اگر رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاهد بوده یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از عضو دیوان که در رتبه بعد از او قرار داشته باشد و تبعه هیچ یک از طرفهای متعاهد نباشد و یا

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

۸۶۹۹۴

تاریخ

۱۳۸۶/۹/۲۶

پوست

بتیغی

از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد دعوت به عمل خواهد آمد که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد و تصمیمات آن برای طرفهای متعاقد الزام آور است. هر طرف متعاقد باید هزینه عضو منصوب شده خود و نمایندگی خود در جریان داوری را بپردازد. هزینه رئیس و هرگونه هزینه دیگر باید به طور مساوی بین طرفهای متعاقد تقسیم شود. دیوان می تواند درخصوص تقسیم هزینه ها تصمیم دیگری بگیرد. در بقیه موارد دیوان داوری قواعد رسیدگی خود و محل داوری را تعیین می کند.

ماده ۱۳ - مشورت

هر طرف متعاقد می تواند به طرف متعاقد دیگر پیشنهاد مشورت درخصوص هر موضوع مربوط به این موافقتنامه را بدهد. این مشورتها در مکان و زمانی که از طریق مجاری سیاسی مورد توافق قرار می گیرند انجام خواهد شد.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه شصت روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد.

پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد دوازده ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن موضوع را به طور کتبی به اطلاع طرف

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

پست

تاریخ

شماره

۸۶۹۱۴

متعاهد دیگر برسانند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، آلمانی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ هجری شمسی مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری اتریش

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۸۶۹۱۴

تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۲۶

پیوست

مجلس شورای اسلامی

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای خود در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور تلقی می شود موافقت نموده اند:

مواد (۱۱) و (۱۲) الحاقی:

ارجاع یک اختلاف به داوری توسط یک طرف متعاهد منوط به رعایت قوانین و مقررات آن طرف متعاهد است.

این پروتکل در تهران در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ هجری شمسی مطابق با ۱۵ فوریه ۲۰۰۱ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اتریش رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری اتریش

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده و یک پروتکل در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

پیشانی

۸۶۹۱۴

شماره

تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۲۶

پیوست

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش مشتمل بر یک مقدمه، پانزده ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز
ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو
یکدیگر.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۸۶۹۱۴

تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۲۶

پوست

مبتنی بر

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره، رهن، حق حبس، وثیقه و حق انتفاع؛

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها از قبیل اوراق بهادار، اوراق قرضه، سهام سرمایه و اعتبارات؛

پ - پول و/یا هرگونه مطالبات قابل وصول و هرگونه عملیات مرتبط با سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد و همچنین سرمایه گذاری مجدد عواید و افزایش ارزش سرمایه گذاری اولیه؛

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی شامل علائم تجاری، حق اختراع، طرحهای صنعتی، فرآیندهای فنی، دانش فنی، اسرار تجاری، اسامی تجاری و حسن شهرت تجاری؛
ث - حقوقی که دارای ارزش اقتصادی باشد از قبیل حق اکتشاف، استخراج و بهره برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد اتباع آن طرف متعاقد بشمار آیند.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

۸۶۹۱۴

شماره

۱۳۸۷/۱۱/۲۶

تاریخ

پیوست

مجلس شورای اسلامی

ب - اشخاص حقوقی که به موجب قوانین یک طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود تسهیلات مالی، سود سهام، حق الامتیاز، حق پروانه و سایر کارمزدها.

۴ - اصطلاح «قلمرو»:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریائی مربوط به آن نیز می شود.

ب - در مورد جمهوری اتریش به معنی قلمرو خشکی، آبهای داخلی و فضای بالای آن که جمهوری اتریش طبق حقوق بین الملل بر آنها اعمال حقوق مالکیت و صلاحیت می نماید.

ماده ۲ - تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه گذاری

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاران خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.
- ۳ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد و کلیه مجوزهایی را که جهت تحقق سرمایه گذاریهای مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.
- ۴ - تغییر محتوی یا شکل سرمایه گذاری، سرمایه گذاری جدید محسوب می شود.
- ۵ - هر دو طرف متعاقد همیشه اعمال رفتار عادلانه و منصفانه و حمایت کامل از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۸۶۹۱۴

شماره

۷۳۸۲/۸۹/۴۶

تاریخ

پیوست

مجلس شورای اسلامی

سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را تضمین خواهند کرد. هر دو طرف متعاقد تضمین خواهند کرد که مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره‌مندی، فروش یا واگذاری سرمایه گذاریهای انجام شده در قلمرو آنها توسط سرمایه گذاران طرف دیگر به هیچ وجه مشمول اقدامات غیرموجه یا تبعیض آمیز واقع نخواهد شد.

ماده ۳ - رفتار ملی و رفتار ملل کامله‌الوداد

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاریهای آنها رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود و سرمایه گذاریهای آنها یا سرمایه گذاران یک کشور ثالث یا سرمایه گذاریهای آنها (هر کدام که برای سرمایه گذار مساعدتر باشد) در خصوص مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، فروش و تصفیه سرمایه گذاری نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب عضویت در یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک و یا امضای موافقتنامه منطقه‌ای یا زیرمنطقه‌ای و موافقتنامه‌های اقتصادی چند جانبه یا موافقتنامه‌های امضاء شده راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف امتیازات، مزایا یا حقوق خاصی را که به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند ملزم به اعطاء حقوق، امتیازات و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴ - انتشار قوانین و مقررات

هر طرف متعاقد قوانین و مقررات و همچنین موافقتنامه‌های بین‌المللی خود را که ممکن است در سرمایه گذاریهای خارجی در قلمرو آن تأثیری داشته باشد منتشر خواهد نمود.

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیری با تأثیرات مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی و به روش غیر تبعیض آمیز انجام پذیرد.

۲ - جبران خسارت باید سریع، مؤثر و کافی باشد. میزان خسارت باید معادل ارزش عادلانه بازار سرمایه گذاری بلافاصله قبل از انجام یا آگاهی عمومی از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت باشد.

۳ - جبران خسارت باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ غالبی که بلافاصله از انجام ملی شدن یا سلب مالکیت و یا آگاهی عمومی از آن قابل اعمال بوده محاسبه گردد.

۴ - طرف متعاقد مصادره کننده یا ملی کننده متعهد خواهد شد که خسارت را بدون تأخیر غیر موجه بپردازد. در صورت تأخیر غیر موجه هزینه های مالی ناشی از تأخیر پرداخت باید از روز سررسید پرداخت تا روز پرداخت واقعی براساس رویه بانکی بین المللی توسط طرف متعاقد مصادره کننده پرداخت شود.

۵ - سرمایه گذاری که سرمایه گذاری او مصادره شده باید از حق رسیدگی فوری مورد خود در مراجع قضائی یا مراجع صالحه دیگر آن طرف متعاقد و ارزیابی سرمایه گذاری اش طبق اصول مقرر در این ماده برخوردار باشد.

ماده ۶ - رفتار نسبت به خسارات و زیانها

۱ - سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری یا وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۸۶۹۱۴

تاریخ ۱۳۸۷/۱۱/۲۶

پست

مجلس عالی

دچار خسارت یا زیان شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث درخصوص خسارات یا زیانها نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده سرمایه گذار یک طرف متعاقد که در هر یک از موقعیتهای ذکر شده در آن بند متحمل زیانی در قلمرو طرف متعاقد دیگر شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف - ضبط سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن به وسیله نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر، یا

ب - تخریب سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروهای مسلح یا مقامات طرف اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت نبوده باشد.

از اعاده مال یا پرداخت خسارت فوری، کافی و مؤثر برخوردار خواهند شد.

ماده ۷ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد با حسن نیت اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه به صورت آزاد و بدون تأخیر انجام شود این انتقالات شامل موارد زیر است:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵)، (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد

سرمایه گذاری پرداخت شود.

ج - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

مجلس شورای اسلامی

شماره ۸۶۹۱۴

تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۶

پیوست

پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند،
چ - وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱).
۲ - انتقالات فوق باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ جاری براساس
مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.
۳ - سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند درخصوص چگونگی
بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.
۴ - قطع نظر از بندهای (۱) تا (۳)، یک طرف متعاقد می تواند با اقدامات منصفانه و
غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت به منظور حمایت از حقوق طلبکاران یا ارتباط یا اطمینان از
مطابقت یک انتقال با قوانین و مقررات مربوط به الزامات انتقال یا در رابطه با تخلفات جزائی
یا به موجب قرار یا حکم صادره در رسیدگی اداری یا قضائی از یک انتقال جلوگیری نماید
مشروط بر این که چنین اقداماتی و اعمال آنها به عنوان وسیله ای برای خودداری آن طرف
متعاقد از انجام تعهدات و تکالیف خود به موجب این موافقتنامه مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۸ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام
قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد پرداخت غرامت، بیمه یا تضمین خطرات
غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:
الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.
ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است،
نخواهد بود،

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این
موافقتنامه حل و فصل خواهد شد. با این وجود جانشین می تواند به سرمایه گذار این حق را
بدهد که در مقابل طرف متعاقد دیگر اقدام به استیفای حقوق واگذار شده بنماید.

ماده ۹ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۰ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های اعمال می‌شود که قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است.

به هر حال این موافقتنامه در مورد دعاوی که پیش از لازم‌الاجراء شدن آن اقامه یا حل و فصل شده‌اند اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد

و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲ - در صورتی که اختلاف از طرق مذکور در بند (۱) این ماده حل و فصل نشود سرمایه‌گذار مورد بحث می‌تواند به انتخاب خود اختلاف را تسلیم نماید به:

الف - دادگاه صلاحیتدار طرف متعاهدی که یک طرف اختلاف است،